

רב סמל ברילובסקי שמואל (סמי)
514695
בן אדלה וכפינחס
נולד ב- כ"ב סיון תר"ץ 18.6.1930
שרת בגדוד "ברק" (12)
נפל ב- י"ח תמוז תש"ז 17.7.1957
בעת מילוי תפקידו.

ברילובסקי, שמואל ("סמי")

בן פינחס ואדלה גולד ביום כ"ב בסיון תר"ץ (18.6.1930) בעיר ברונז אשר באוקראינה. עלה לארץ בשנת 1950. התעסוק בליטוש יהודים. נפל בשעת מילוי תפקידו ביום י"ח בתמוז תש"ז (17.7.1957) והובא למנוחת-עולםם בבית-הקבורות הצבאי בנחניה.

שנות החמישים הראשונות (1951-1956)

במשך חמיש שנים, בין המعروכה על תל-מווטילה (מאי 1951) ובין חמערכה על מתחמי רפיה (נובמבר 1956), במבצע 'קדש', פיקדו על החטיבה שלושה מחותי"פ נוספים: אסף שמחוני ז"ל (1952-1954), יששכר (ישקה) שדמי יבד"א (1954-1955) וחיים בנדוד ז"ל (1955-1956). היו אלה חמיש שנים של אימונים קשים ופעילות מבצעית מוגבלת. גדור 12 נטל חלק במבצע 'הר-געש', פועלות תגמול גדולה נגד המצרים באיזור הסבחה ואדי סירם, בנובמבר 1955.

שנים של קליות כוח-אדם נוספת, טיפוח המשמעת וגאות-היחידה, פעילות בע"ש שוגרתית, גדור כלל בגבול ישראל-סוריה. במבצע 'הר-געש' (פעולות הסבחה) כבשו לוחמי גדור 12 את מוצבי סייקם, פלוגה ב' את מוצבי 'רבקה' ופלוגה ח', בפיקוד סרן קלמן מגן, את מוצב 'תמר'.

בדצמבר 1955 השתתפו חיליל פלוגה ג' מגדוד ה'בוקעים הראשוני (גדוד 51, עדין במסגרת חטיבת גבעתי הסדירה), במבצע עלי-זית' (פעולות 'כנתה') נגד מוצבי הטורים, בחוף הצפון-מזרחי של הכרמל, וכבשו את מוצב נוקייב.

בקיץ 1956, כאשר אל"מ בנימין גיבלי (1956-1957) קיבל את הפיקוד על החטיבה, צורף לחטיבת גולני גדור 12 ('הבוקעים הראשוני'), לאחר שחטיבת גבעתי עברה למערך המילואים של צה"ל. לפני מבצע 'קדש' היה סא"ל מאיר פעיל (פילבסקי), מג"ד 51, סא"ל שלמה אלטון (לימים מפקח גולני בשנים 1965-1966), מג"ד 13, וסא"ל שמואל אמר, מג"ד 12. עבר המבצע, בחודש אוקטובר 1956, תוגברה חטיבת גולני בגדור ח"ר מילואים ונשלחה לקרב הגבול לפיקוח מתחם רפיה, בציר הצפוני של חזי האי סיני.

אימונים קשים ברובים מכודניים
במרוצת שנות החמישים

אימוני קרב מגע

אימונים בשנות החמישים

בשדות הפתוחים

מסלול המכשולים

טירוני שנות החמישים במספר בבסיס

כִּבְרַי יָבֹשׁוּ עֵינֵינוּ מִדְמֻעוֹת.
וַיַּעֲשֵׂה כִּבְרַי נָטוֹר אֶלְם בְּלִי קֹול
מָה עַד גַּזְעַט, אָמָר, מָה עַד –
כְּמַעַט בְּקָשָׁנוּ לָנוּ אֶת הַכֶּל.

אֶת הַגְּזַם הוּא רַק בְּעֵיטָה
וּבְאָבִיב פָּזָר לָנוּ פְּרַחִים
וְהוּא שִׁיחָד שָׂוֵב לְבִיתוּ –
יוֹתֵר מֵזָה אָנַחֲנוּ לֹא צָרִיכִים.

כִּבְרַי כָּאָבָנו אֶלְמַצְלָקֹות,
עַמְקָה בְּפִנִּים הַסְּתָרָנוּ אָנַחֲהָה.
כִּבְרַי יָבֹשׁוּ עֵינֵינוּ מִלְבָכוֹת –
אָמָר שִׁכְבָּר עַמְדָנוּ בְּמַבְּחָן.

את הגשם תנו רק בעתו
ובאביב פיזר לנו פרחים,
ויתנו לה להיות שנית אטו -
יותר מזה אנחנו לא צריכים.

כבר כסינו תל ועוז אחיד,
טמנו את לבנו בין ברושים.
עוד מעט תפזר האנחתה -
קיבל זאת בתפלה מאד אישית.

את הגשם תנו רק בעתו
ובאביב פיזר לנו פרחים,
ויתנו לנו לשוב ולראותו -
יותר מזה אנחנו לא צריכים.